

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conciones siue Conceptvs Theologici Ac Prædicabiles R.
D. Petro Bessæi SS Theol. Doct. Reg. Galliar. Oratoris**

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, A. M.DC.XXIX

Feria IV. Post Dominicam Qvadragesimæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56232)

die Dominus procul a templo suo non eliminaret: at tempus non patitur, Auditores, quid per animalia hæc denotetur, ostendere: quod mihi velum ignosci, verum hoc saltem dixerò, in templis (ò impietatem non tolerandam) diem condici, locum designari, nutus impuros volitare, quibus animi voluntas explicatur. O peccatum & impietatem detestandam! ò mille abominationem tormentis infernalibus puniendam! An non hoc est, domum orationis facere speluncam latronum?

Iterum igitur Domine prædones hos, sacrilegos hos, simoniacos hos è domo tua expelle, nam quemadmodum magnus ille Abraham è proprijs ædibus idololatram Ismaelem exegit: ita quoque tu summe Abraham Ismaeles hos, proxenetas hos ab Ecclesia tua remoue. Iacob fratri Esau benedictionem præripuit: ita etiam tu Pater æterne, Pater Abraham, Isaac & Iacob, impios hos Esau, beneficiorum inquam Ecclesiasticorum mercatores, gratia tua & gloria priuæ; & vtrumque nobis omnibusque, qui in templo sancto tuo nomen tuum adornat, nec negotiationes exercent, concede, gratiam inquam hac in vita & gloria post mortem, Amen.

FERIA IV. POST DOMINICAM I. QVADRAGESIMÆ.

Partitio.

- I. De signis Dei seu miraculis.
- II. De signo Iona, quod sit.
- III. De signis Catholicorum.
- IV. De signis Nouatorum.

Generatio praua & adultera signum quarit, & signum non dabitur ei, nisi Iona Propheta. Matt. 12.

FIGVRA.

Exod. 7.

CVM Israhelitarum ille terror Pharaeo, & tyrannorum omnium facile princeps experiri vellet, num vero Moyse à Deo missus, ac cælitus destinatus esset, qui populam Iu-

daicum è duro seruitutis ergastulo eriperet; statim ab eodẽ signa & prodigia postulauit, dicens: *Ostende signa.* At videas hodierna die in hocce nostro Euangelio nouos Pharaones, Scribas scilicet Phariseos, qui cum tentare velent ac certo scire, num Iesus, ille pauperculus Nazarenus, vere Dei filius esset, verus illorum rex, & in lege promissus Messias, accedentes miracula ab eo fieri postulât. *Volumus à te signum videre.* Ecce postulata eorum reliquam potro rei seriem adiungam, mox vt Virginem Deiparam salutauerimus cum Angelo dicentes:

AVE MARIA.

I.

Nihil est in rerum natura, Auditores, quo vicinius ad æterni illius & infiniti esse, quod Deum nominamus, cognitionem accedimus, quam ipsa prodigiorum rerumque præter communem naturam ordinem accidentium, & miraculorum partitio. Illa quippe sunt veluti riuui, per quos animæ nostræ ad diuinitatis vsque abyssos conducuntur: illa sunt igniculi & scintilla, per quas micantem illum Deitatis solem oculi nostri contemplantur. Vix vide-
4. Reg. 17.
rat Sareptana illa vidua rediuuium filium & statim Heliam Propheta loco habet, ac veluti à Deo ad salutem domus suæ missum venerantur, vnde ait: *Nunc in isto cognoui, quonia & tu Deus es tu, & verum Dei in ore tuo verum est.* Quamobrem hoc certum sit, ipsa miracula, quotiescunq; contingunt, vera esse diuinitatis indicia: quando n. audio solem ad Iosue Ios. 10. imperium stetit, matrem post patrum virgi. Marc. 6. ne perleuerasse, corpus solidum vndis inani- Dan. 3. bulasse, fornacem Babilonicam, igne succensam, minime nocuisse, statim mihi supernaturalis cuiusdam virtutis ac potentia, ab infinito illo esse procedens, in mentem venit. Cognouit id David cum ait, *Qui facit mirabilia. Psal. 135. magna solus. Vocè Solus addit, vt cetera creaturae excludantur, ad quas nulla ratione spe- Dei miracu- stat huiusmodi opera præstare, vt quæ à mala patrare. nu quæ infinite semper moueatur, quæq; virtute quadam omnipotente prædita sit, proficisci & fieri conueniat, cum hoc ad solum Deum spectet, & nulli alteri sit concessum.*
Tu solus scilicet es Domine, cuius est miracula patrare: tu solus es, qui summus nature
11 3. prin-

princeps & artifex cum sis, & rebus, quæ in rerum natura non existunt ita imperes, ac si reuera existerent & eas velut in aciem ex nihilo creando producas, deniq; totius mundi Dominus cū sis: *Dauid. 17. 16. 17.* merito appellaris & diceris. Natura quidem ipsa solis deliquia in cælo, in aere tonitrua, flammæ & fulgura, in mari Euripos, in terra monstra, atque alias res mirabiles potest producere, verum vllum vel minimum patrare miraculum nulla ratione potis est.

Natura & diabolus credere queunt mirabilia at nunquam miracula.

Potestis quidem, vos dæmones, elementa in aere concitare, vt inter se digladiari videatur, tempestates suscitare, ventos & turbines agitare, Oceani vndas exciere, montes denique ipsos transferre aut concutere: at vbi receditis & omnia pacata sunt, non miracula, at solum mirabilia fuisse dicenda sunt. Non vestrum est mortuos ad vitam reuocare, visum conferre cæcis, gressum claudis, paralyfin dissolucere, morbos denique ipsos nullo remedio naturali, aut secreto aliquo humorū corporis humani motu, sanare: ita vt vere dicere possimus, nullum à vobis supernaturali quadam ratione, pristinae valetudini posse restitui.

Miracula in sola Christi Ecclesia esse testatur Aug.

Fixum itaq; sit ac certum ipsa miracula à solo Deo proficisci, & illa ipsa supernaturales quosdā influxus esse, ac veluti aquas à prima veritate promanantes, propagines fidei, & religionis vincula. Testem huiusce rei habeo D. Augustin. hic enim libr. 4. de vtilitate credendi, c. 17. in libro contra Epistolam fundamenti apertissime confitetur, se vinculis miraculorum in Ecclesia detineri. Post illum quoq; Richardus à S. Victore lib. 1. de Trinitate c. 2. exclamat: *Domine si error est quod credimus, à te decepti sumus: nam ista in nobis tantis signis & prodigijs confirmata sunt, & talibus que non nisi per te fieri possunt.*

Egregia Riccardia S. Viatore sententia. Quid sit miraculum

At quid est miraculum? est noua quædam & præter ordinem probatio virtutis & potentia diuinæ, opus quoddam supernaturale, à diuinitate descendens, ac veluti testimonium quoddam altissimi. est signum & nota supremæ cuiusdam auctoritatis, actus supremi naturæ artificis, præter communem naturæ ordinem, & vulgarem operandi modum longe excellens, ad gloriæ diuinæ manifestationem;

Ecclesiæq; vtilitatem productus. Deniq; est illud signum quod Iudæi hodierna die in Euangelio videre desiderant, dicentes, *Magister volumus à te signum videre.*

Verum, antequam in altum vterius prosequamur, & longius in cõtextu arenam descendamus, consideremus oportet, duo esse hominum genera, qui nullo non tempore ac loco Deum tētant, noua ab eo miracula quotidie impudenter & importune quærentes: obdurati scilicet peccatores, & non credentes hæretici: *gens mala*, intelligendi sunt peccatores, & adultera, intellige hæreticos, illos scilicet Ismaeles, degeneres, & adulterinos, qui postquam matrimonium in baptismo cū casta illa Susanna, Ecclesia sc. inierunt, solennibus illis votis & promissionibus pessundatis, hæresi velut pellici, sese magna cum sui ignominia impudentiaq; nec non magno laiciuæ signo, coniunxere. At primo de peccatoribus verba faciamus.

II. Duo hominum genera à Deo miracula erigunt.

Hæretici veluti adulteri sunt.

Obduratus peccator, qui ad salutem adspirat, & infernalibus se tormenta euasurum existimat, tacita quadam ratione à Deo miracula videtur expectere. Hunc igitur non abs re cum bono illo latrone conferre posse videor, qui cum toto vitæ tempore latrocinia exercuisset, in vltimo vitæ articulo constitutus, idque in ligno crucis, miraculum iustificationis à Domino postulauit. Ita porro fieri videmus, Auditores, vt anima in peccatorum volutabro immersa, & in ipsidem quodammodo sepulta, miracula à Deo semper contendant: neque enim fieri vlla ratione potest, vt quis tergiuersas ac moras neccēs ex profundo peccati emergat, nisi suam Deus infinitis propemodum miraculis opem intermiscat, ac cooperetur. Admirandum plane opus ipsa Lazari fuit resurrectio, imo vero plurimorū miraculorum instar, videre se mortuum jam quatruido corruptum, jam & foetidum è sepulchro prodeuntem: videre lapidem reuolui, institas & funes dissolui, animam in corpus redire, & id ipsum viuum inter homines conspici. Sed hoc ipsum est, quod in peccatoris conuersione videmus contingere, qui contractis inferni foribus, semiputridus prodit, lapidē & duritiem peccati deuoluit, vincula captiuitatis effringit, cui gratia redit, &

Peccator ad iusticiam sine multis miraculis peruenire nequit.

In peccatoris conuersione non minus miraculum lateret, quam in Lazari resurrectione. Ioh. 11.

pec-

peccata dimituntur, an non hæc infinita miracula sunt!

1/1.

Justificatio
& cōversio
peccatorū
in ruina
murorum
Ierichuntini-
orum cō-
paratur.

Quartum porro miraculum fuit, muros ciuitatis Ierichuntinæ, (quæ sexcentis aliquando hominum millibus valide restiterat) ad clagorem buccinæ sacerdotalis cortue- re: an vestrā sententia, minus esse miraculum videtur, periuicaciam peccatorum, quæ non ipsi Ierichuntini, verum peccatrici animæ instar murorum est, quæ Dei præcepto, legi natura, rationique toti mundo communi resistit: ad vocem sacerdotum, ad sonum verborum Sacramentalium, quæ instar tubarum Evangelicarum sunt, concidere, ac pœnitentiæ viam sternere? Quænam miracula, ecquæ prodigia in Ægypto facta sunt ad vnicū Pharaonem conuertendum? Hem qui labores, quænam inspirationes, quænam admonitiones, quænam signa, quænam miracula requiruntur, vnus vt peccator ad bonam frugem redeat, vt relicto peccato in viam virtutis redeat.

Similitudo.

Exod. 14.

Israelitæ cum in Ægyptum famis tempore descendissent, existimantes ibi se quatuor aut quinque ad summum annis mansuros, donec ipsa fames transisset: quadringentis annis in eadem hæserunt, & mortui sunt, ac posteri eorum nunquam nisi per prodigia & miracula egredi potuerunt. Et veto non aliud denotat, Auditores, quam peccatorem, cum in Ægyptum peccati descendit, nunquam redire aut reuerti in patriam posse, nisi Deus prodigia & miracula magno numero edat. *Gens praua signum petit.* Sunt mihi credite, impij, sunt peccatores, qui miracula Deo efflagitant, quoniam ijs necessaria sunt, vt ad vitam & gratiam reuertantur. Verum his non est adeo, firmiter inhaerendum, aut noua signa expectanda: aliud quippe vobis non dabitur, nisi signum Ionæ Prophetæ: agite pœnitentiam, hoc namque verum Ionæ signum est, & omnium miraculorum miraculum maximum: quamobrem aliud non est quod expectetis: Neque enim aliud Niniuitæ habuere, non aliud S. Maria Magdalena, non Dauid: non denique Petrus Apostolus: aliud quoque vos non habebitis. *nam signum non dabitur vobis nisi: onæ Prophe- tæ.* O tempora! ô mores! Torus hodie terra-

Pœnitentia
est signum
Ionæ.

rum orbis in miracula in clamat miracula postulat, & absq; miraculis vix credere posse videtur. Et interea quot in mundo homines reperire est, Deus immortalis, qui vix semel cogitant esse Deum, *ess. aliquos manes & sub- terranea regna,* quiq; nullum putent post hanc vitam locum superesse, in quo animæ præmium accipiât, aut quidquam credant à morte nobis in altero esse mundo expectandum? Quod non à me ipso, sed Dauide mihi præcunte assero, *Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus.* Verc in corde suo: si enim ore & lingua hoc proferre ausus fuisset, omnes eum creaturæ mendacijs conuicissent, quæ te confitentes, te prædicantes, per vniuersi mundi climata exclamant: *Ipsè fecit nos & non ipsi nos.* Taceant impij, taceant Athei: est Deus, nos eum agnoscimus, nos nostrum ei esse asseribimus, quidquid sumus aut habemus, ab ipso profectum est: nihil nostrum est. Quam multos proh dolor, videre est, qui miracula huiusmodi exigant, qui cum fidem ore confiteantur, in corde tamen eam negant, atq; ita contingit eos hæcè blasphemias euomere.

Psal. 17.

Psal. 94.

Omnes
creaturæ
aduersum
impios,
Deum esse
testantur.

Anne fieri potest, Deum aliquè esse, eumque ita rigidum & seuerum, vt in se delinquentes perpetuis apud inferos torqueat supplicijs? anne credendum est, in terra medio ac centro, inferiorum locum esse, perpetuis ignibus exæstantem, in quo damnati & demones inauditis cruciatibus castigentur? *Magister, ô doctor Sorbonice, Solumus à te signum videre, credere non possumus, ostende, miraculo rem declara, athee, fiat, audi Isaiam regi Achaz loquentem, Perte tibi signum à Domino Deo tuo, in profundum inferi, siue in excelsum supra: id ipsum & ego tibi in clament.* Superne namq; videas Angelos cælo depulso, ac beata Dei visione priuatos, in maximam infelicitatem prolapsos, at quonam prolapsos? in infernalem abyssum, ac flammatarum locum. Magnum id profecto signum est. De iice oculos, & audies eiulatum, lamenta, ac desperatione plenam vocem illam Epulonis, *Cru- cior in hac flamma.* Intuere Dathan, Core, & Abiron cum tabernaculis suis, terra dehiscēte, voragine absorberi: contemplare incendium, & deuastationem Pentapoleos, & dicito nobis, vbinam hæc omnia cōtingat, quo in loco.

Inferos esse

Isa. 7.

Luc. 16.

Num. 16.

Gen. 19.

in loco lugubris illa tragædia peragatur: ac signa quam plurima videbis.

III.
Qui de diuina dubitant prouidentia.

Psal. 4.

Deus. 32.

3. Reg. 17.

Dan. 14.

Exod. 16.

Psal. 94.

Ion. 2.

Dan. 14.

Gen. 39.

Ion. 2.

Est & aliud genus eorum qui diuinam prouidentiam in dubium vocant, itaque ut hanc esse credat, miracula efflagitant: multi dicunt, *Qui ostendit nobis bona: fieri ne potest, ut Deus qui in cœlestibus illis, & aereis fornicibus habitat, qui nutu suo atque imperio tot regna & prouincias moderatur: Angelorum scilicet in cœlo, hominum in terra, auium in aere, piscium in aquis, animarum in purgatorio, demonum in locis inferis; Deus inquam, hominum curam suscipiat, & erga eos prouidentiam suam singularem declaret? adeo ut nihil circa ipsos fiat, quod non Deus sciat, & perfectum habeat. Domine, volumus à te signum videre. O gens praua & adultera, impij, inquam, & athei: Interroga patres tuos, & dicent tibi. Repete priorum temporum memoriam, sciscitare à maioribus, vetus testamentum perscrutare, ac plurima signa reperies: Corui Eliæ in deserto panem suppeditant: Angelus Prophetam e Iudæa in Babylonem capillis arreptum transfert, ut captiuo qui in lacum leonum coniectus erat prandium deferat, Cœlum pistoris vice fungitur, ac quadraginta ipsis annis sexcetera hominum millia in deserto manna pascit. Exclaiem igitur, o prodigia immensa! o prouidentiam Dei singularem! an non hinc satis colligi potest, singularem hominum curam Deum gerere.*

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda uestra, sicut in exacerbatione, secundum adtem tentationis in deserto, ubi tetrauerunt me patres uestri. Aliud signum non quarite, nisi signum Ionæ Prophetæ, maius miraculum è cœlo importune efflagitate. Vnum hoc sufficit, ut in aduersis solamen, in dubijs animum, in angustijs spem suggerat. Ionas duplici angustia conclusus, ventre scilicet ceti, & ceto in ipsis aquis, nunquam sperare destitit. Et ego dixi, Abie: us sum à conspectu oculorum tuorum. Seruati amen rursus videbo templum sanctum tuum. Daniel in medio leonum constitutus animam non contraxit, Ioseph in captiuitate positus non dimisit, Ionas in ventre ceti sustinet, & auxilium Domini expectabat. In hoc signo vinces o anima mea, hoc sufficet, & plusquam sufficet, ut inter fortunæ procellas con-

stituta non desperes, at *spera in Deo & fac bonitatem* Deum time, & in eum confide: *ipse enim deducit ad inferos & reducit*, per tristitia & aduersa deducens, & per læta ac prospera reducens.

Reuocate hic in memoriam, quod circa Christum quondam gestum, afflictis solatio est. Ille namque cruci affixus, crudele supplicium pertulit, ac mortem durissimam sustinuit, verum magna cum gloria deinde post triduum à mortuis resurrexit. Ad eundem plane modum, o homo, si crux tibi angustiarum toleranda est, si calamitatibus premeris, spera refurgere, & idem ipsum signum quod in Iona peractum fuit, in te peractum iri spera; noli dicere, quod dixit olim filia Sion, *Dereliquit me Dominus, Dominus oblitus est mei: statim enim subjungeret Dominus: Nunc id potest mulier obliuisci infantem suum? & si oblita fuerit, ego non obliuiscar tui.* O animarum nostrarum zelator Deus! fatemur & scimus, nunquam te nostri obliuisci posse, nimis enim profunde nos pectori tuo infixos & quodammodo insculptos habes, idque clauis quibus in cruce confixus es.

Deinde ipsi sunt hæretici, qui semper miracula efflagitant, & nunquam non signa querunt. An non auditis, qui semper in clament, Vos Papistæ, vos Romani Iesum in Sacramento Eucharistiæ præsentem adesse dicitis; non cretam nisi video. neque enim vlla rei verisimilitudo est, volumus à te signum videre. Id ipsum fecit & Herodes, qui à Domino tempore Passionis signum aliquod videre cupidus erat. Fecerunt id ipsum & Iudæi, qui eundem Dei filium cruci affigentes, clamauerunt, *si filius Dei est, descendat a cruce, & credemus ei.* Verum hi Domino non amplius cruci affixo, sed sub speciebus Sacramentalibus latitanti plenis buccis conuiuantur, & clamant, *Si filius Dei est, hoc est: Si corpus eius in Eucharistia adsit, efficiat ut videmus, & credemus & adorabimus. Eximie magister noster, doctor Sorbonice, volumus à te signum videre.* Tu porro minister Calvinistas adsis, & sexcenta tibi signa producam. In Exodo manna, eius Sacramenti signum videbis, & Agnū Paschalem item alterum, in Genesi vero sacrificium Melchisedech. an non vera tibi illa videntur esse

Psal. 16.

1. Reg. 2.

Matth. 17.

Isa. 49.

Hæretici

miracula

quoque

postulant.

Luc. 13.

Matth. 27.

Exod. 16.

Exod. 11.

Gen. 14.

etc

esse signa? Vis videre miracula: aperi oculos, & caliginem ac velamen cæcitatæ ab ijs remoue, ac cum Propheta regio dicitur, *Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua.* Pertinaciam exue, fidem humilitatemq; amplexus, & videbis hic substantiam vnam in aliam conuerti, accidens sine subiecto subsistere, quantitatē sine loco esse, ac corpus plurimis locis existere, nullum tamē locum occupare, corpus inquam gloriosum non demonstrans gloriam, an non hæc vere miracula dicenda sunt? an non tibi hæc signa certissima esse videtur? nihil tu horum omnium credis, ac credit Dauid dicens, *Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, etiam dedit timentibus se.* Quamobrem qui omnia miracula, quæ è cælo proficisci possunt, in vnum conglobata, ac veluti in compendium redacta videre desiderat, ad Sacramentum hoc accedat: Deus enim, cum corp^o hic suum nobis in cibum elargitus sit, omnia profecto miraculorum genera simul veluti in scenam produxisse videtur.

Obicit hæreticus nullum amplius in Ecclesia miraculum patiri.

Centuriatores miracula enumerarunt, quæ in vnoquoque sæculo nil nisi miracula conserpent. Si temporis ratio permitteret: equidem te per omnes veterum annalium memorias, perq; historiæ omnium campum exspatiaturus deducere, simulq; tibi ad oculum ostenderem miracula ad nostra vsque tempora, & in hodiernam vsque diem in Ecclesia vigere ac permanere.

Miracula potissimum fieri permittat: ipse tibi per transennam dicat, non tam ea ad confirmationē aut stabilimē-

Tom. 1. Bessai Quadrage.

tum fidei: quæ ad gloriæ diuinæ manifestatio- gloria manem fieri: quin & aperte te docebo, etiam hodie manifesta red- nifesta red- dierna die & quotidie, in Ecclesia miracula datur. patrari. At non tibi ipsa Ecclesiæ Sacramenta vera esse miracula videntur? An non vere miraculum videri queat, aquam quæ corpus in Baptismatis Sacramento lauat, animā simul Quotidie à peccato abluere? an non miraculorum omnium adhuc in nium maximū sit, peccatorum ad gratiā re- Ecclesia ditus; & iustificatio, quæ quotidie in Ecclesia miracula fieri cōspicimus? Sane, vt vere doctor Ange- siuat. licus, Scholasticorum facile princeps; Sorbonicorum colamē, ac religionum decus; D. Thomas ait, *Iustificatio & remissio peccatorum est maximum opus Dei*, quotidie tamen eam in Ecclesia contingere videmus. Quin D. Thom. 1. etiā ignis ille infernalis; qui in damnatorum 2 q. 113. animas, & in dæmones agit, qui spiritus sunt huiusmodi actionum incapaces (cum purgatorium ipsum denegetis) an non cum miraculo illic agit & operatur? Quamobrem gens praua & adultera, nolite amplius signū quaerere, aliud non habebitis quā Ionæ Prophe- ta; & nisi eodem quo Niuuita modo penitentiam egeritis, simili flagello castigabimini, ac simile periculum incurretis.

Verum iam satis superq; vos è nobis signa postulastis Calvinista, iam nos è contra a vobis signa postulamus & miracula: *Magister volumus à te signa videre*, qui sitis, vnde missi, quādo veneritis, & quid inter nos agatis? Ad eundem plane modum olim Tertulianus Valentinum & Apellem vtrunq; hæreticum interrogauit, *Qui estis vos, quando Lib. de presensit & vnde venistis, quid facitis inter nos? scrip. heret.* declarate nobis qui sitis, ostendite nobis miracula. Caluine volumus à te signum videre, cum nimirum te missum extra ordinē iactas: Alcoranus tuus recens est; nuper inuētus, bi Ostendat bliis nostris penitus repugnans: cum tua re- hæretici formata Religio scateat paradoxis, plena sit miraculis, à prodigiosis doctrinis, cum omni antiquitate quo missi pugnas, blasphemis, sacrilegiis, cōtradictionibus, priuationibus, negationibus, reb. nullis momentis, & apinis tricisq; ac germanis gerris sit refertissima: interea tamen immediate à Deo te missum iactas; profer igitur tua miracula, producat tuæ auctoritatis testimonia, pmas quib. tibi credere possimus lit-

M m teras,

teras, profert tabulas, *Volumus à te signum videre.*

Quemadmodum enim in omni bene instituta republ. læsæ maiestatis crimen haberi cōsuevit, si quis absq; plena Principis auctoritate milites cōscribere, & exercitū in regno aliquo colligere conetur. Ita quoque tu Calvine, (proh rem in dignissimā!) tympana pulsare, & tubam inflare in omni Ecclesie domino ausus es, ac milites cauponarios, leuis armaturæ equites, lurcones & helluones & homines insensatos conscribere, non exhibitis literis quib. te missum ostenderes auctoritatem stabiles, nō exhibito breui aliquo, aut decreto magni illius Ecclesie Monarche. Vere igitur vos læsæ maiestatis rei: tum diuinæ cum humana: vos rebelles, vos turbulenti: vos deniq; seditiosi estis, ita vt vere Pontifex dixerit Innocentius: *Nō sufficit, quod quisq; heret. e. Cum dicat se esse missum à Deo, hoc enim omnes heretici iactant, sed oportet suam missionem probare per miracula.*

Innoc. III. de heret. e. Cum dicat se esse missum à Deo, hoc enim omnes heretici iactant, sed oportet suam missionem probare per miracula.

Omnes Hinc igitur discatis oportet, ò Catholici, quotquot & vos imprimis, qui seducti & errore excaecati à Deo missi estis: omnes hosce ministros pseudopphetas esse, cum nunquā opere aliquo supra nostram communem naturæ ordinem edito, vt ipsa doctrinam miracula sunt: vnde missi & à quo commoedocēdam, strare potuerint: & cum summus ille Deus semper donum miraculorum nullum vnq; in mundum ad nouam aliquam patraa doctrinam docendam miserit: quem nō pariter & miraculorum dono decorauerit, vt ij ad quos missi erant, & quib. prædicaturi venerant, hinc crederent illos à Deo vere esse destinatos. Video Eliam in legē Moysis cum

3. Reg. 18.

Exod. 18.

Prophetis Baal disputantem ad miraculorum patratiōnem descendere. Lex ipsa in monte Sinai dabatur cum sonitu tubarū & fulgurū, & ecce ceperunt audiri conitrua, ac micare fulgura & nubes densissima operire montem, clangorq; buccina vehementius perstrebat.

Quo quid aliud edocemur, quam legem & doctrinam à Deo missam, & mittendam, semper miraculis stabilendam, vt iis quibus annuntiaretur, de eius veritate cōstaret. Moses à Deo electus & missus, vt in Ægypto populi rebus patrocinaaretur, & Pharaoni; quo

Hebræos captiuitate solueret, suggereret, *Exod. 4.* virgam habuit miraculis insignē, quæ in testimonium esset eum vere & legitime à Deo missum. Daniel Propheta ab eodem, & ad idem omnino negotium in regnum Babylo- *Dan. 14.* nicum missus miraculorum donū habuit, vt somnia explicaret, cogitationes internas aperiret, & intimos animi recessus declararet, leonum feritate compelleret, instar agnorū eos mansuetos redderet, vt senes impios & peruersos conuinceret, innoxias Susannas defenderet, Regum deniq; cogitationes interpretaretur. An non vere nobis illa miracula videntur? Ipse quoque Dei filius Iesus

Christus, à Deo ipso sine vilo medio in hunc mundum missus, vt legem gratiæ hominibus promulgaret, miraculorum virtutem cunctipotentem secum attulit, *Opera qua ego facio, ipsa testimonium perhibent de me* ipse quoque Satan tenebrarum princeps, scire deliderans num austerus ille ieiunator in deserto, vere Dei filius esset, petijt vt miraculum aliquod ederet, *si filius Dei es, di. vt lapides isti pane fiant.* Diceris quidem inquit oppugnator, Messias esse, ac nouus Hebræorum legislator: at ipse mihi persuadere vix possum, nisi miracula à te videam patrari, *dic ergo: et lapides isti panes fiant:* hinc ostende missionem tuam. An non meministis legationis illius quā Ioannes Baptista ad Christum destinauit? in qua cum legati à Christo petijissent, *Tu es qui venturus es, an alium expectamus?* Tunc Messias es? tunc Filius Dei es? tunc ille legislator quē in lege promissum præstolamur: Christus aliud nō respondit, quā quæ patrabat miracula, dicens: *Ite dicite Ioanni, cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt, & pauperes essangelizantur.* Ac si dicere voluisset: Ite: ne amplius dubitetis, miraculis eum me esse demonstrō, cum cæcis visum, claudis gressum, leprosis sanitatem conferam, mortuos deniq; ad vitam reuocem. Atq; hæc missionis meæ sunt insignia, ac literæ patentes.

Christus nouam doctrinam promulgatur miraculorum donū habuit.

Ioan. 10. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 4. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Matth. 11. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

Lib. de praescript.
Imdet sui temporis hereticos
Tertullianus, quod miracula edere non possent.

cum vos Calvinista hac de re gloriemini, & huiusmodi vos esse iactetis: exhibete nobis figilla vestra, tabellas, paragraphos, ac signa litterarum vestrarum. Hoc ipsum quoque olim à Gnosticis testis ille antiquitatis requirebat Tertullianus, *Prohent*, inquit, *se novos Apostolos esse. volo virtutem eorum profervi: agnosco vero maximam virtutem eorum, qua Apostolos in prorsum emulantur. Illi enim de mortuis suscitabant, isti de vivis mortuos faciunt.* O diuinam & omni laude dignissimam sententiam! iridet ille hereticos ac quodammodo nefaria Caluini miracula praefagit, quibus hominem, quem viuum ad vitam reuocare putabat, mortuum reddidit, ut multi auctoritate graues scriptores, ac cum primis Surius & Bolsecus commemorant.

Erasmus in d. tribus suis delib. arbit.

Ipsae quoque Def. Erasmus, licet non vsque adeo boni in fide Catholica nominis, Lutheranos semper exagitat, ac miracula ab ijs efflagitat: atque hoc inter caetera: *Non credebatur Apostolis, nisi miraculis fidem astruxissent à trina: nunc quilibet sibi postulat credi quod affirmat, se habere spiritum Evangelicum. Apostolis quoniam excutiebant viperas, sanabant agros, excitabant mortuos, ita demum creditum est, & vix creditum est paradoxa docentibus. Nunc cum iuxta communem opinionem adferant poene ad d. d. d. eorum nullus adhuc illorum existit, qui vel equum claudum sanare potuerit. O verba omni praeconio dignissima, & quam bene haec scripsisti Erasme?*

Lutheri arrogans responsum.

Lutherus porro auctore oriunda pestis, quae totam Germaniam contagio suo infectit, impudenti sane & arroganti responsio hoc à se auertere conabatur: ita namque in comment. in Ps. 44. *Eruitavit*, scripsit, *Obiiciunt*, inquit, *Papista fidem me meam, & doctrinam miraculis non confirmasse. Quibus respondeo, hoc maxime esse miraculum, & maius miraculis quaquam factis, quod doctrina mea in tam breui tempore sine illo miraculo se dilatat auerit.* Notate quae perfrectam hominis frontem & supercilium tantum hoc namque miraculi habet, quantum lapides deorsum tendere aiebat magnus ille Angliae Cancellarius Thomas Mor. ipsa etenim moru libertas, ipsa voluptatis concessio, & conuenticia in sceleribus, ipsa coquina ac taberna, homo scelestissime, tantam tibi hominum

multitudinem adiunxerunt, ut mirum non fuerit, doctrinam illam ad vulgi aures & palatum accommodatam, in tantum tantillo tempore inualescere ac propagari potuisse.

Andite egregium, huicque rei maxime quadammodo Callista meretricis apophthegma: quae meretricis cum Athenis, ubi corpus suum vulgabat, plurimum adolecentum animos, qui Philosophiae operam dabant, voluptatibus inescaret, atque a scholis auerteret, quadam die Socrati iocans dicebat: *Qui fieri dicam doctissime Socrates, ut doctrina & philosophia tua neminem amastorum ad te queas adducere, quando tot ipsa ludo tuo adolecentes amoribus meis irretitos, abduco. Cui Socrates quam promptissime respondit: Tu ad voluptatis declina, ego ad virtutis ardua traho: atque ita non est mirum plures tibi adhaerescere, teque sequi. Orientis ille Antichristus Mahometus, dicere Mahometus solebat, Christum quidem miraculis fidem aiebat se do suam confirmasse, armis vero & gladio se sua: Arinam arat vos Luthere & Caluine merito vos vestram libertate voluptateque astruxisse, dicere poteritis. Porro, haeretici nolite amplius signum quærere, nolite miracula efflagitare: constat quippe vos pseudopphetas esse, ingestos ac quodammodo intrusos lupos, ac ministros Satanae. Missionem enim non ostenditis, auctoritatis data decretum vobis non est, patientes denique non exhibetis. Quamobrem Catholici hos veluti pestes & orbis perniciem remis velisque fugite, ac furias haec infernales cauti pertimescite.*

Tu porro fidelium omnium caput, Ecclesiae princeps, haeresum extirpator, qui facis mirabilia magna solus, quique miracula in Ecclesia cum necesse, & visum fuerit, operari non cessas: hodierna, queso, die ea in peccatorum gratiam declares, gens prava namque signum querit. Operare queso magnum hoc miraculum, iustificationem scilicet eorum, peccatis eorum ignosce, vincula quibus captiui detinentur dirumpe, atque e peccatis, in quibus veluti sepulti & obruti iacent, educito. Genti a huic adulectae, haeticis, scilicet ac Nouatoribus aliud signum dare noli, quae ut, o Domine, qui non vis mortuum peccatoris ad te conuertantur: aperi igitur & reucla oculos eorum ut errore agnito ad te reuertantur, voluntates eorum immuta, animos

M m 2 per-

peruicaces emolli, ac misericordiam ad te reuerſis exhibe.

Feciſti, o Domine, tot in Ægypto prodigia, tot miracula ad vnius Pharaonis animū emollicendum feciſti: idipſum quoq; in tot animarum obduratarum ſalutem præſta: reduce ad Eccleſiæ tuæ cauſam oſes errantes, o paſtor benigniſſime: vt tam ipſi quam nos, ſub eodē Deo, ſub eodem Redemptore, eodem paſtore, & in vna eademque Eccleſia viuentes humiles tibi hac in vita gratias, & laudem in altera reddamus. Amen.

FERIA V. POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ.

Partitio.

- I. *Quanta vis inſit orationi.*
- II. *Quæ ſint partes orationis & orantis.*
- III. *Quæ voces Charanaæ, quæ Chriſti.*

Domine fili Dauid miſerere mei, filia mea male à demonio vexatur. Matth. 15.

FIGVRA.

2. Reg. 14.

CVm vidua illa Thecuitis vnicum qui ſibi reſtabat filium, quemq; illa ſingulari amore proſequebatur, ad mortem poſtulati, ſuppliciiſque iam iam à cognatis ſubiiciendum videret: gemens atque oculos lachrymis ſuffuſa Regi Dauid principi ſuo ad pedes ſupplicis procidit, humiliq; obſecratione ne ſe ſemenq; ſuum deleri & familiae nomen extingui ſineret, ac filio vitam hanc & communem ſpiritum concederet, poſtulauit. Id ipſum mihi hodierna die videre hic videor Auditores. Ecce enim hic mulierem Chananaeam in ſcenam prodeuntem: quæ cum filiam ſibi chariſſimam, quam illa, vti oculos diligebat, ab æterna iuſtitia ad necem poſtulari videret, vt de ea tartarei illi Carnifices. id eſt, diaboli, ſupplicium, miſere cõtortuendo, ſumerent, Redemptori Ieſu Chriſto, Domino ſuo naturali ſupplicis ad genna aduoluta eſt, & lachrymans ac ſuſpirans filiae ſanitatem ſuique conſeruatiõem efflagitauit. Inſigne argumentum eſt, Auditores, la-

tius id vobis deducendo explicabo, ſi Virgini prius ſalutationem impetrauerimus: dicamus igitur cuncti:

A V E M A R I A.

Sublime illud ingenium Ariſtoteles, & omnis quorūquæ a duobus aut tribus annorū Influxus millibus exſtitere, Philoſophorum turba, nihil adeo in rerum natura, quam occultas ad- maxime ad- las qualitates in cœlis latitantes, quos inſtituantur xus vocamus, admirari ſunt. Magna quippe Philoſophorum vis & potētia: adeo vt omnia, quæ ſupra communem naturam curſum in elementorum diſpoſitione cõtingunt, eiſdem velut cauſæ primariæ, ac ſingulari aſcribi queant & imputari. Si enim ab iſis cauſam fluxus & refluxus in mari, & quid Euripum reciprocari faciat, quid metalla ſub terra ſita excoquat ac ſubliment: quid in oliſibus medulla exſiccet, ac redire cogat: cur magnes ferrum, ac ſuccinū paleas & feſtucas ad ſe trahat, inquiras: nulla alia ratione data, ad influxus cœleſtes & operationes occultas ſtatim deſcendent.

Influxus porro occultus orationis lōge maior & præſtantioreſ ſunt influxu illo cœleſtationis ſti, eorumque effecta magis admiranda: viſunt longe res eorum naturam ſuperant, ac longe ſuper- præſtantioreſ eminent. Senſit hoc vt præclare omnia, flures influxum illud aureum eloquentiæ Chryſoſtom⁹, bus cœleſti in homilijs in epiſtol. ad Ephēſios: *Orationis*, bus. inquit, *in naturam ſuperat*, vires porro eius *Comm. in iam aperiam.* *Eph. ſer. 13.*

Fuit ipſa Moyſis & Aaron oratio, quæ terram fecit dehiſcere, vt Core, Darhan & Abiron deuoraret. Fuit oratio, quæ maris Rubri *E. ed. 14.* ſinum aperuit, ac ſexcenta hominum millia, præter vxores ac pueros ſiccò pede traduxit. Fuit trium puerorum oratio, quæ rabiem *Dan. 3.* mini cohibuit, calorem compreſſit, ardorem & flammam in fornace Babylonica exſtinxit. Fuit Iofue magni illius Iſraelitarum ducis *Iof. 18.* oratio, quæ ſolem ſtare fecit, & vltius vetuit procederetq; Ezechia, vt eiufdem e cõttra *Iſai. 38.* vmbra retrocederet. Quid plura: Eſt oratio *3. Reg. 17.* omnē cœleſtium influxuum curſum impediuit, atq; omnium Planetarum potentiam virtutemq; ad nihilum redegit, adeo vt trib. ipſis annis & medio, pluuia in ciuitatem Samaria non deſcenderet. Oratio ignem cœlo fecit